

دوشنبه ۲۳ تیر ۱۴۰۴
وطني امروز | شماره ۴۳۴۲

[ورزشی]

یادداشت

تبعیض آشکار در فوتبال آسیا با میزبانی سعودی و قطر

جانبداری تابلو

کنفدراسیون فوتبال آسیا،این روزها در یک بحران تمام‌عیار گرفتار شده است. بحرانی که نه از جنس درگیری‌های تاکتیکی یا نتایج غیرمنتظره، بلکه از جنس سیاست و پشت‌پرده‌های پنهان است؛ موضوعی که حتی هواداران خوش‌بین فوتبال آسیا را هم شوکه کرده است.

پنجشنبه پیش رو، قرار است قرعه‌کشی مرحله چهارم انتخابی جام‌جهانی ۲۰۲۶ در آسیا برگزار شود. ۶ تیمی که از مارتن مرحله سوم جان سالم به در برده‌اند، این بار برای کسب ۲ سهمیه مستقیم، روبروی هم قرار خواهند گرفت اما پیش از آنکه توپ در مستطیل سبز به گردش دربیاید، یک توپ دیگر در اتاق‌های درسته AFC چرخید؛ تویی که همه معادلات را به نفع ۲ قدرت ثروتمند غرب آسیا تغییر داد.

■ **قانون روی کاغذ، تبعیض در عمل**

بر اساس قوانین رسمی مسابقات، مقرر شده بود ۲ تیمی که بهترین عملکرد را در مرحله سوم داشته‌اند، میزبان دور چهارم باشند. وقتی همه نگاه‌ها به جدول امتیازات دوخته شد، نام عراق و امارات به عنوان میزبانان روی کاغذ نقش بست. اما همان‌طور که در آسیا عادت کرده‌ایم، قانون‌ها گاهی فقط یک تزئین شیک برای سایت رسمی کنفدراسیون هستند. رئیس بحرنی کنفدراسیون فوتبال آسیا در یک حرکت غیرمنتظره و جنجالی، تصمیم گرفت عربستان و قطر را به عنوان میزبانان جدید معرفی کند؛ ۲ کشوری که سرمایه‌گذاری‌های کلانی در فوتبال داشته‌اند و نفوذ گسترده‌ای در تصمیم‌سازی‌های AFC دارند. این تصمیم به قدری بی‌برده و یک‌طرفه بود که حتی برخی رسانه‌های نزدیک به AFC هم جرأت دفاع از آن را پیدا نکردند. عراق، امارات، عمان و اندونزی به‌محض اطلاع از این تصمیم، بلافاصله دست به قلم شدند و نامه‌های اعتراضی خود را به کنفدراسیون ارسال کردند.

■ **اعتراض، پشت‌درهای بسته**

در بیانیه‌های رسمی این کشورها، یک مطالبه روشن دیده می‌شود: احترام به قانون و رعایت عدالت. اما مشکل دقیقاً همین‌جاست؛ در فوتبال آسیا، عدالت معمولاً در زمین بازی تعریف نمی‌شود، بلکه در اتاق‌های مذاکره، پشت تلفن و در جلسات پرزرق‌وبرق هتل‌های ۵ ستاره تعیین می‌شود. ۴ کشور معترض، با تأکید بر اصل «بی‌طرفی» خواستار این شدند که اگر قرار است قانون رعایت نشود، دست‌کم محل برگزاری مسابقات به یک کشوری بی‌طرف سپرده شود. اما به نظر می‌رسد AFC حتی قصد شنیدن این صداها را هم ندارد.

■ **دوحه و ریاض؛ متحدان پرنفوذ**

قطر و عربستان، در سال‌های اخیر با سرمایه‌گذاری‌های افسانه‌ای، عملاً فوتبال آسیا را در مشت خود گرفته‌اند. از میزبانی جام‌جهانی گرفته تا خرید بزرگ‌ترین سستاره‌های اروپایی، این ۲ کشور هر کاری کردند تا نام‌شان در صدر اخبار فوتبال جهان بدرخشد. اما حالا این جاه‌طلبی از مرزهای باشگاهی عبور کرده و وارد عرصه انتخابی جام‌جهانی هم شده است. انتخاب آنها به عنوان میزبان، تنها یک امتیاز ساده نیست؛ این یعنی دسترسی راحت‌تر به امکانات، حذف فشار سفر، حمایت تماشاگران و دهها فاکتور پنهان دیگر که شانس صعود را چند برابر می‌کند. بیشتر از آنکه بخواهیم به کیفیت فنی تیم‌ها نگاه کنیم، باید به بازی قدرت پشت این تصمیم‌ها توجه کنیم؛ بازی‌ای که نشان می‌دهد فوتبال آسیا، بیش از هر زمان دیگری، به سمت تجمل و سیاست‌های پشت پرده رفته است.

■ **سایه فیفا روی روبرنده**

اعتراض رسمی عراق، امارات، عمان و اندونزی، اگر نتیجه‌ای در AFC نداشته باشد، بلافاصله روی میز فیفا قرار خواهد گرفت. در بیانیه مشترک این کشورها، تهدید به شکایت رسمی به فدراسیون جهانی فوتبال دیده می‌شود؛ اقدامی که اگر رخ دهد، می‌تواند نه‌تنها چهره AFC را در سطح بین‌المللی خدشه‌دار کند، بلکه روند آماده‌سازی مسابقات را هم کاملاً مختل کند. هواداران خشمگین در کشورهای معترض، حالا با هشتگ‌های آنتین در فضای مجازی از فدراسیون‌های ملی‌شان می‌خواهند ایستادگی کنند و اجازه ندهند همه چیز قربانی دلارهای نفتی شود.

■ **فوتبال با ویت‌ترین سیاسی؟**

سؤال اصلی این است: آیا فوتبال در آسیا یک مسابقه ورزشی است یا به ابزار برای نمایش قدرت و ثروت تبدیل شده است؟ وقتی قانون در سطحی‌ترین حالت ممکن نادیده گرفته می‌شود، اعتماد عمومی به فدراسیون‌ها به طرز جبران‌ناپذیری آسیب می‌بیند. شاید در نگاه اول، این فقط یک جابه‌جایی میزبانی باشد اما پشت این تصمیم، بازی‌هایی بسیار پیچیده‌تر از چیزی که روی زمین می‌بینیم، جریان دارد. عربستان، با زیرکی و سرمایه‌گذاری سنگین، تمام رقباً را یک قدم عقب‌تر می‌رانند و مسیر خودشان را تا جام‌جهانی هموار می‌کنند. در نهایت، اگر این روند ادامه یابد، دیگر چه کسی به قوانین، شایستگی، عدالت و روح رقابت اعتماد خواهد کرد؟ در فوتبال آسیا، امروز هر چه داری، با پول و قدرت اندازه‌گیری می‌شود، نه با تلاش در زمین بازی.

خبر

فشار عجیب این‌زاگی روی الهالای ها

سرمربی سابق اینتر با درخواستی منجر به حقرات پرافتخارترین باشگاه عربستان در نقل‌وانتقالات شد.

سایت توتو موکاتو خبر داد میسونه اینزاگی، سرمربی سرشناس الهلال به مدیران باشگاه سعودی گفته به هر نحوی شده ویکتور اوسیمن را به خدمت بگیرید.درخواست اینزاگی در حالی است که مهاجم آفریقایی تاکنون ۷ بار پیشنهاد پرافتخارترین باشگاه سعودی ملقب به رئیس عربستان را رد کرده است.باشگاه الهلال ابتدا با دستمزد سالانه ۲۵ میلیون یورویی با اوسیمن وارد مذاکره شد اما مهاجم آفریقایی به طرق مختلف باشگاه سعودی را تحقیر کرد و ۷ بار پیشنهاد آنها را رد و حتی شماره تماس مدیران این باشگاه را بلاک کرد.اسایت ایتالیایی می‌نویسد:هرغم رد پیشنهادات مختلف باشگاه عربستانی از سوی اوسیمن ولی با اصرار اینزاگی الهلال برای هوشمین بار با مهاجم آفریقایی وارد مذاکره شد.براساس گزارش توتو موکاتو، باشگاه الهلال در پیشنهاد جدید حاضر است ۷۵ میلیون یورو به ناپولی پرداخت کند و مبلغ دستمزد پیشنهادی خود را هم به سالی ۵۵ میلیون یورو افزایش داده

تمرینات پرسپولیس در اردوی ترکیه و تغییرات مدنظر هاشمیان

ساخت از نو

■ **اردو؛ زایش یک تیم تازه**
این اردو، فراتر از یک دوره آماده‌سازی ساده است. یک آزمایشگاه واقعی است؛ جایی که بازیکنان نه‌تنها به سطح مناسب بدنی و تاکتیکی می‌رسند، بلکه در حال بازسازی روانی -ذهنی هستند. فضای رقابتی که از لحظه ورود به ترکیه آغاز شد، حالا مثل موتور اصلی تیم عمل می‌کند.

پرسپولیس در حال طراحی دوباره دی‌ان‌ای بازیکنان است؛ تیمی که فصل قبل در لحظه‌های حساس جام‌یزد، حالا قرار است به تیمی تبدیل شود که حتی یک سانیتیمز از زمین را هم بدون جنگیدن ترک نکند.

برای هواداران، این اردو جشنواره مخفی است؛ جشنواره امید، اشتیاق و رؤیای تکرار دوباره فریادهای «قهرمان، قهرمان» در آزادی.

هاشمیان بازیکنانش، بی‌سروصدا آرام‌اما مصمم و دقیق، در حال آماده شدن برای روزی هستند که دوباره همه تیم‌های ایران در برابرشان سر تعظیم فرود آورند. این شروعی است برای زایش یک تیم متحد، سرسخت و هوشمند. تیمی که قصد دارد فصل آینده، تمام اشتباهات گذشته را دفن کند و پرچم سرخ را دوباره روی بام فوتبال ایران بکوبد.

در قلب اردو است، سیدپیام نیازمند با آرامش همیشگی‌اش، رضا شکاری پرجنب‌وجوش، فخریان تشنه فرصت و بیفوفا که همه چشم‌ها به سرعت و هوش او دوخته شده، همگی کنار چهره‌های ثابت و باسابقه‌ای مثل امیری، عالیپشاه، کنعان‌زادگان، پورعلی‌گنجی و سرلک آماده جنگی دوباره‌اند. آنچه در ارزشم در حال شکل‌گیری است، ترکیبی از تجربه، شور جوانی و عطش بازگشت به قله است. هر بازیکن می‌داند جایگاه فیکس به کسی هدیه داده نمی‌شود. رقابت درون‌تیمی مثل یک لیگ کوچک داخل تیم به جریان افتاده و همه برای ورود به ترکیب، آماده جنگند.

■ **دغدغه‌بزرگ؛ تعویق لیگ**

اما در دل این آرامش و تمرکز، یک خطر بزرگ پنهان است: تعویق احتمالی شروع لیگ. کوچک‌ترین تغییر در برنامه مسابقات، می‌تواند همه تلاش‌های علمی و بدنسازی کادر فنی را به‌هم بریزد. بدن‌ها مثل ساعت‌های دقیق سوییسی تنظیم شده‌اند و هر تغییر ناگهانی، نظم این ماشین را به هم می‌ریزد. هاشمیان اما همیشه آماده طرح‌های جایگزین است. او در جلسات فنی، به بازیکنان یادآوری کرده باید انعطاف داشته و برای هر سناریوی غیرمنتظره‌ای آماده باشند.

بخبویی فهمیده کوتاه‌ترین راه، همیشه سریع‌ترین راه رسیدن نیست. او آمده تا نه‌تنها تیم را نجات دهد، بلکه ژن برنده بودن را دوباره به کالبد سرخ‌ها تزریق کند.

■ **توازن علم و تجربه**

تمرینات اردو در ارزشم حالا شکل دیگری به خود گرفته است. ۲ نوبت تمرین در روز؛ صبح‌ها روی چمن، تاکتیک، دوندگی و هماهنگی خطوط؛ عصرها بدنسازی، کار با وزنه و اصلاح حرکات فردی. این بار خبری از فشار مفرط و بی‌هدف نیست. قرار است بدن بازیکنان آرام‌آرام پخته شود، بدون اینکه ماهیچه‌ها قربانی شود.

هدف هاشمیان این است که اوج آمادگی تیم، حوالی هفته دهم تا دوازدهم برسد، در عین حال پرسپولیس در بازی‌های ابتدایی هم با طراوت ظاهر شود و امتیازات کلیدی را از دست ندهد. این نگاه علمی، دقیقاً همان حلقه مفقوده فصل قبل است. بازیکنان این بار با بدن‌های آماده‌تر وارد اردو شدند و کادر فنی از دیدن چهره‌های بدون اضافه‌وزن و مصمم، شگفت‌زده شد.

■ **نسل تازه، جنگ تازه**

نکته جذاب این اردو، ترکیب چهره‌های جدید و قدیمی

پیدا می‌کند ستون‌های اقتدارش را بازسازی کند.

هاشمیان آمده تا پرسپولیس را به یک تیم ارتش‌گونه تبدیل کند؛ تیمی که بازیکنانش در هر لحظه بدانند جایگاه‌شان قابل تهدید است و هر سستی، بلافاصله با اخطار یا حتی حذف مواجه خواهد شد.

این سبک کار، بیش از هر چیز، ذهنیت بازیکنان را هدف گرفته‌است. بازیکنانی که عادت داشتند گاهی با مصاحبه، گاهی با حاشیه و گاهی با فشار هواداری از زیر بار مسؤلیت فرار کنند، حالا راه گریزی ندارند.

■ **آینده روشن یا پرچالش؟**

همه سخت‌گیری‌ها، البته یک روی دیگر هم دارد. اگر نتیجه نگیرد، ممکن است با واکنش منفی هواداران و رسانه‌ها روبه‌رو شود. اما به نظر می‌رسد هاشمیان آماده مواجهه با همه این پیامدهاست. او از روز اول، با علم به اینکه پرسپولیس بزرگ‌تر از هر اسمى است، قدم در این مسیر گذاشت.

این تیم حالا به تدریج در حال تجربه یک تغییر فرهنگی عمیق است. فرهنگی که بر اساس قانون، احترام متقابل و مسؤلیت فردی بنا شده است. در این مسیر، بازیکنان نه‌تنها از نظر بدنی بلکه از نظر روانی هم تحت آزمون قرار می‌گیرند، هر

■ **ارونوف؛ نخستین آزمون بزرگ**
اوستون ارونوف، هافبک ازبک پرسپولیس، شاید نخستین کسی بود که جدی بودن این خط‌ونشان‌ها را از نزدیک لمس کرد. ارونوف که فصل قبل به دلیل مصدومیت، تیمی از مسابقات را از دست داد، طبق روال دوست داشت در ازبکستان دوران نقاهتش را طی کند اما پیام روشن هاشمیان، او را مجبور کرد

بلیت ترکیه را به سرعت رزرو کند.

بازگشت زودهنگام وی، بیش از آنکه صرفاً یک تصمیم شخصی باشد، یک پیام قوی به رختکن بود. دیگر هیچ کس نمی‌تواند پشت پنهان مصدومیت، مصاحبه یا قرارداد پنهان شود. پرسپولیس جدید، جایی برای تعارف و مماشات ندارد. ارونوف با حضور زودهنگامش نشان داد حالا همه می‌دانند چه فضایی بر تیم حاکم است. هرچند او هنوز به‌طور کامل آماده بازی نیست اما حضورش کنار سایر بازیکنان، یک تصویر شفاف از نظم تازه در پرسپولیس را به همه مخابره کرد.

■ **دیسپلین، پانزهر حاشیه**

این تغییر رویکرد، همان چیزی است که پرسپولیس سال‌ها به آن نیاز داشت. تیمی که همیشه زیر ذره‌بین رسانه‌ها و هواداران قرار دارد، حالا با این مدل مدیریتی جدید، فرصت

ایستاده باشد.

■ **فدریکو؛ مرد پشت پرده**

پاستورلو، یک مدیربرنامه باهوش و زیرک است که در دنیای فوتبال اروپا، به یک دلال قدرتمند و پرنفوذ معروف است. او پیش از انتقال طارمی به اینتر، بارها از توانایی‌های این

مهاجم ایرانی تعریف کرد، حتی زمانی که رسماً نماینده او نبود. کمی بعد، در روز امضای قرارداد، همه دیدند پاستورلو با همان کت‌وشلوار ایتالیایی معروفش، کنار طارمی ایستاده.

از همان لحظه، این مرد شیک‌پوش، سکان مسیر حرفه‌ای طارمی را در دست گرفت. تصمیم‌های کلیدی، مذاکرات مهم و حتی مصاحبه‌ها، همه در چارچوب استراتژی پاستورلو پیش می‌روید.

طارمی، برخلاف تصور عامه، حالا یک فوتبالیست مستقل نیست، بلکه به یک‌مهره در صفحه‌شطرنج یک مدیربرنامه تبدیل شده که حرکت‌هایش را دقیق محاسبه می‌کند.

■ **بازار ترکیه؛ گزینۀای غیرمنتظره**

حالا همه نگاه‌ها به مقصد احتمالی طارمی دوخته شده. شایعات درباره پیشنهاداتی از لیگ برتر انگلستان همیشه وجود داشت اما پاستورلو به طرز عجیبی تمرکز خود را روی لیگ

شاید طارمی هیچ‌وقت نخواهد به ترکیه برود اما این تصمیم، دیگر به خودش محدود نیست. فدریکو، با قدرت چانه‌زنی و شبکه‌گ وسیع ارتباطاتش، در حال طراحی آینده موکل ایرانی‌اش است؛ آینده‌ای که شاید حتی خود مهدی هم تا لحظه آخر از آن خبر نداشته باشد.

طارمی حالا در یک نبرد درونی گرفتار شده؛ بین عشق به چالش‌های بزرگ در اروپا و مسیر راحت‌تر اما پر درآمدتر در ترکیه. ترکیه با امکانات خوب، هواداران آتشین و باشگاه‌های تشنه قهرمانی، یک بهشت موقت است اما به هر حال برای طارمی یک عقبگرد محسوب می‌شود.

■ **سرنوشتی که به دست دیگری گره خورده**

این داستان، دستان مردی است که روزی نماد اعتماد به نفس و خوداتکایی بود. حالا اما سرنوشتش در دست یک مدیر برنامه است. از دید رسانه‌ها، پاستورلو مثل یک قمارباز حرفه‌ای عمل می‌کند؛ اگر طارمی در ترکیه احیا شود، همه این تصمیم را یک شاهکار می‌دانند اما اگر شکست بخورد، طارمی قربانی یک استراتژی اشتباه می‌شود.

برای هواداران ایرانی، دیدن این وضعیت شاید تلخ باشد. آنها هنوز باور دارند طارمی می‌تواند در سطح اول فوتبال اروپا بدرخشد. اما دنیای فوتبال امروز، دنیای بازی‌های رسانه‌ای و قراردادهای چندلا به است؛ دنیایی که در آن، وفاداری بازیکن، تنها یک تیترا احساسی برای صفحه اول روزنامه‌هاست.

[گالری]

۲ نفر از ما

[موندوپورتوو]

لامین یامال ۱۸ ساله شد

[مارکا]

دمبله:به تاریخ‌سازی ادامه می‌دهم

[کوریره]

اینتر به دنبال او پیدا

[اس]

چلسی و یو ای اس جی، نبرد میلیونرها